DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/450 A COMISIEI

din 16 martie 2015

de stabilire a cerințelor de testare pentru statele membre care își integrează în Sistemul de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) sistemele naționale legate direct de acesta sau care le modifică substanțial

[notificată cu numărul C(2015) 1612]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ([1]), în special articolul 8 alineatul (4), articolul 9 alineatul (1), articolul 20 alineatul (3), articolul 22 litera (a), articolul 36 alineatul (4) și articolul 37 alineatul (7),

având în vedere Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) ([2]), în special articolul 8 alineatul (4), articolul 9 alineatul (1), articolul 20 alineatul (4), articolul 22 litera (a), articolul 51 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (7),

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

întrucât:

(1) Sistemul de Informații Schengen a fost înființat în temeiul dispozițiilor titlului IV din Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ([3]). Acest sistem a reprezentat un mijloc esențial de aplicare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum au fost integrate în cadrul Uniunii.

(2) La 9 aprilie 2013, când Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și Decizia 2007/533/JAI au devenit aplicabile, Sistemul de Informații Schengen a fost înlocuit de Sistemul de Informații Schengen de a doua generație (SIS II). Ca și predecesorul său, SIS II constituie o măsură compensatorie importantă după eliminarea controalelor la frontierele interne și are o contribuție esențială la menținerea unui nivel ridicat de securitate în spațiul de libertate, securitate și justiție.

(3) Arhitectura tehnică a SIS II este alcătuită dintr-un sistem central (SIS II central), aplicații naționale și o infrastructură de comunicare între SIS II central și aplicațiile naționale.

(4) Pentru a stabili dacă SIS II funcționează în conformitate cu cerințele tehnice și funcționale definite în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și în Decizia 2007/533/JAI, a fost și este în continuare necesar să se efectueze teste.

(5) Cerințele de testare aplicabile principalelor etape de testare din cadrul dezvoltării tehnice a SIS II au fost stabilite în Regulamentul (CE) nr. 189/2008 al Consiliului ([4]) și în Decizia 2008/173/JAI a Consiliului ([5]), precum și în Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului ([6]) și în Decizia 2008/839/JAI a Consiliului ([7]). Instrumentele

([1]) JO L 381, 28.12.2006, p. 4.
([2]) JO L 205, 7.8.2007, p. 63.
([3]) JO L 239, 22.9.2000, p. 19.
([4]) Regulamentul (CE) nr. 189/2008 al Consiliului din 18 februarie 2008 privind testele Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 57, 1.3.2008, p. 1).
([5]) Decizia 2008/173/JAI a Consiliului din 18 februarie 2008 privind testele Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 57, 1.3.2008, p. 14).
([6]) Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 299, 8.11.2008, p. 1).
([7]) Decizia 2008/839/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 299, 8.11.2008, p. 43).

respective au definit cerințele și organizarea de bază ale testelor sistemului central SIS II, ale sistemelor naționale SIS II și ale interacțiunii dintre acestea, precum și testele legate de infrastructura de comunicare. Deoarece instrumentele respective se refereau la dezvoltarea tehnică a SIS II, ele au încetat să se aplice la data de 9 aprilie 2013, când SIS II a început să funcționeze. Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 și Decizia 2008/839/JAI au expirat la 8 mai 2013, fiind, de asemenea, abrogate prin Regulamentul (UE) nr. 1273/2012 al Consiliului ([1]) și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1272/2012 al Consiliului ([2]). În 2014 s-a propus abrogarea Regulamentului (CE) nr. 189/2008 și a Deciziei 2008/173/JAI ([3]).

(6) Prin Regulamentul (CE) nr. 189/2008, Decizia 2008/173/JAI, Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 și Decizia 2008/839/JAI, testele infrastructurii de comunicare, testele de conformitate a sistemelor naționale, testele complete, precum și testul privind schimbul de informații suplimentare au devenit obligatorii pentru statele membre care au migrat de la SIS 1+ la SIS II. Pentru a începe testul complet, o condiție indispensabilă a fost ca testele SIS II central, testele de conformitate a sistemelor naționale și testele referitoare la infrastructura de comunicare să fie executate cu succes. Pentru a se putea aplica Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și Decizia 2007/533/JAI, Comisia trebuia să declare că testul complet s-a finalizat cu succes.

(7) Având în vedere extinderea Uniunii, în special extinderea spațiului de libertate, securitate și justiție, este necesar să se definească testele care demonstrează faptul că un stat membru este pregătit din punct de vedere tehnic să își integreze sistemul național în SIS II. Pentru a consolida securitatea juridică, este necesară definirea cerințelor de testare. Aceste teste ar trebui să dovedească faptul că un stat membru este în măsură să facă schimb de informații suplimentare, că sistemul său național este în deplină conformitate cu SIS II central, că este în măsură să introducă, să actualizeze, să șteargă și să efectueze căutări în date, că este în măsură să încarce fotografii și amprente digitale la calitatea necesară și că este în măsură să prelucreze date cu privire la uzurparea de identitate.

(8) Statele membre care intenționează să își modifice substanțial sistemele naționale SIS II (N.SIS II) sau aplicația SIRENE, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și în Decizia 2007/533/JAI, ar trebui, de asemenea, să efectueze testele definite de autoritatea de gestionare pentru a demonstra conformitatea deplină cu SIS II central sau pentru a demonstra capacitatea de a face schimb de informații suplimentare. Prin Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și Decizia 2007/533/JAI, coroborate cu Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), Agenției Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție i s-a conferit rolul de autoritate de gestionare.

(9) Plecând de la principiul potrivit căruia tuturor statelor membre ar trebui să li se aplice aceleași cerințe tehnice, este oportun ca statele membre care intenționează să își integreze sistemele naționale în SIS II să facă obiectul acelorași etape de testare precum cele pe care statele membre au trebuit să le execute pentru migrarea de la SIS 1+ la SIS II.

(10) De asemenea, este oportun să se valorifice experiența dobândită în timpul dezvoltării SIS II și să se adauge testele care nu au fost prevăzute în niciun instrument juridic, dar care au fost adăugate de către statele membre acționând în cadrul grupurilor pregătitoare ale Consiliului, în special testul privind schimbul de formulare SIRENE.

(11) Testele ar trebui să fie organizate, definite și executate de către autoritatea de gestionare, asistată de statele membre.

(12) Având în vedere că Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 se întemeiază pe acquis-ul Schengen, Danemarca, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, a notificat, prin scrisoarea din 15 iunie 2007, transpunerea acquis-ului în legislația sa internă. Danemarca participă la Decizia 2007/533/JAI. Prin urmare, Danemarca are obligația de a pune în aplicare prezenta decizie.

(13) Regatul Unit participă la prezenta decizie în măsura în care aceasta nu privește schimbul de informații suplimentare în legătură cu articolele 24 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului ([5]).

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1273/2012 al Consiliului din 20 decembrie 2012 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 359, 29.12.2012, p. 32).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1272/2012 al Consiliului din 20 decembrie 2012 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 359, 29.12.2012, p. 21).

([3]) COM(2014) 713 final și COM(2014) 714 final.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 1077/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (JO L 286, 1.11.2011, p. 1).

([5]) Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

(14) Irlanda participă la prezenta decizie în măsura în care aceasta nu privește schimbul de informații suplimentare în legătură cu articolele 24 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([1]).

(15) În ceea ce privește Ciprul, prezenta decizie constituie un act care este întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care se referă la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(16) În ceea ce privește Croația, prezenta decizie constituie un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau conex acestuia, în sensul articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2012.

(17) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([2]), care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([3]).

(18) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([4]), care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2004/860/CE a Consiliului ([5]).

(19) În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([6]), care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([7]).

(20) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 51 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și al articolului 67 din Decizia 2007/533/JAI,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Înainte de a-și integra sistemele naționale în Sistemul de Informații Schengen de a doua generație (SIS II), statele membre efectuează și aplică testele și procedura de testare prevăzute în anexa la prezenta decizie.

(2) Statele membre care intenționează să își modifice substanțial N.SIS II sau aplicația SIRENE solicită autorității de gestionare să determine care dintre testele prevăzute în anexa la prezenta decizie trebuie să fie executate și aplică procedura de testare prevăzută în anexa menționată. Statele membre vizate nu pun în aplicare modificările respective înainte de executarea cu succes a testelor.

([1]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).
([2]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
([3]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).
([4]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
([5]) Decizia 2004/860/CE a Consiliului din 25 octombrie 2004 referitoare la semnarea, în numele Comunității Europene, și la aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 370, 17.12.2004, p. 78).
([6]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21.
([7]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 martie 2015.

Pentru Comisie
Dimitris AVRAMOPOULOS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

„TESTELE SIS II

1. OBIECTIVE

Testele menționate în cele ce urmează au drept scop să demonstreze că sistemul național (N.SIS II), infrastructura de comunicare și interacțiunile dintre SIS II central (C.SIS II) și N.SIS II funcționează în conformitate cu cerințele tehnice și funcționale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și în Decizia 2007/533/JAI.

De asemenea, aceste teste SIS II au drept scop să demonstreze că N.SIS II, infrastructura de comunicare și interacțiunile dintre C.SIS II și N.SIS II pot funcționa în conformitate cu cerințele nefuncționale, cum ar fi robustețea, disponibilitatea și performanța, prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și în Decizia 2007/533/JAI.

2. DESFĂȘURAREA, DOMENIUL DE APLICARE DETALIAT ȘI ORGANIZAREA TESTELOR SIS II

Ordinea, obiectivul, domeniul de aplicare (în funcție de punerea în aplicare la nivel național) și organizarea testelor sunt descrise în continuare:

2.1. **Testele de conectivitate** constituie prima etapă a testelor, care vizează testarea conectivității și a rezilienței infrastructurii de comunicare SIS II.

2.2. **Testele de conformitate a sistemelor naționale** constituie a doua etapă a testelor, care vizează testarea conformității N.SIS II cu specificațiile indicate în versiunea de referință a documentului de control al interfeței (DCI).

2.3. **Testele** interfețelor naționale locale (**INL**)/interfețelor naționale locale de rezervă (**INLR**) constituie a treia etapă a testelor, care vizează conectivitatea și reziliența infrastructurii de comunicare SIS II în scopul testării funcționării corecte și a rezilienței N.SIS II atât la nivelul INL, cât și al INLR, dacă un stat membru are o INLR.

2.4. **Testele globale** constituie a patra etapă a testelor, care vizează buna funcționare a N.SIS II în conformitate cu specificația DCI valabilă în condiții similare și cu implicarea altor țări conectate la SIS II, astfel cum este necesar în operațiunile zilnice. Testele sunt împărțite în două etape distincte:

2.4.1. Testele statelor membre

În această etapă de testare, toate statele membre stabilite care sunt conectate deja la SIS II trebuie să își demonstreze capacitățile de a prelucra mesajele din partea statului membru aderent. Traficul statului membru aderent poate fi generat utilizând simulatoare.

2.4.2. Testele complete

În această etapă, sistemul testat este expus la un volum de trafic (trafic nominal, intens și maxim) similar celui preconizat în timpul funcționării obișnuite. Statele membre (cu excepția sistemului testat) sunt înlocuite de simulatoare. Scopul acestei etape este de a asigura faptul că sistemul testat poate trata și prelucra toate mesajele primite și poate efectua operațiunile obișnuite, inclusiv testarea rezilienței.

2.5. **Testele de gestionare a sistemelor informatice (GSI)** constituie a cincea etapă a testelor, care vizează organizarea gestionării serviciilor informatice, inclusiv a utilizării și a procedurilor de comunicare prin sisteme de comunicații precum SIS II SPoC mail, eOPM, SM7.

2.6. **Testele de conectivitate SIRENE** constituie a șasea etapă a testelor, care vizează conectivitatea și reziliența infrastructurii poștale SIRENE și verifică funcționarea de bază a căsuțelor poștale prin simularea traficului de bază.

2.7. **Testele funcționale SIRENE** constituie a șaptea etapă a testelor, care vizează funcționarea soluției tehnice naționale SIRENE și schimbul de informații dintre birourile SIRENE prin formularele transmise prin infrastructura poștală SIRENE în conformitate cu specificațiile prevăzute în Manualul SIRENE stabilit prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/219 a Comisiei ([1]), introducerea, modificarea, aplicarea indicatorilor de validitate, ștergerea semnalărilor aferente din SIS II și atașarea de informații suplimentare relevante la semnalările din SIS II sau eliminarea acestor informații.

([1]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/219 a Comisiei din 29 ianuarie 2015 de înlocuire a anexei la Decizia de punere în aplicare 2013/115/UE privind Manualul SIRENE și alte măsuri de punere în aplicare a Sistemului de Informații Schengen de a doua generație (SIS II) (JO L 44, 18.2.2015, p. 75).

În funcție de cadrul juridic aferent statului membru care intenționează să își integreze sistemul național în SIS II, pot fi prevăzute alte tipuri de teste.

2.8. Coordonarea testelor

Toate testele sunt coordonate de Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), în calitate de autoritate de gestionare. eu-LISA elaborează specificațiile de testare, programul testelor și rezultatul final al acestora. De asemenea, aceasta identifică, clasifică și descrie orice problemă pe care o depistează și propune soluții posibile.

Statele membre asistă eu-LISA în îndeplinirea generală a tuturor sarcinilor legate de executarea testelor.

2.9. Documentația pentru teste

eu-LISA definește specificațiile detaliate de testare. Aceasta pune la dispoziția statelor membre implicate versiunea provizorie și cea finală a specificațiilor de testare.

2.10. Efectuarea testelor

eu-LISA execută testele împreună cu statele membre și alte părți interesate relevante implicate pe baza specificațiilor de testare și în conformitate cu programul convenit cu experții din statele membre și demonstrează că sunt obținute rezultatele preconizate ale testelor, astfel cum sunt prevăzute în specificațiile de testare. eu-LISA va asigura mediul de testare C.SIS II pentru efectuarea testelor, inclusiv testele funcționale SIRENE, în care să poată fi executate testele funcționale SIRENE și modificările corespunzătoare ale semnalărilor.

2.11. Acceptarea testelor

Pentru un stat membru, verdictul testului poate fi «reușit», «reușit, cu o observație», «neconcludent», «eșuat» sau «netestat»/«neaplicabil».

(a) «Reușit»:

(i) rezultatele efective sunt conforme cu descrierea «rezultatelor preconizate»;

(ii) au fost respectate toate condițiile de testare și planul de testare;

(iii) niciun criteriu nu este neconcludent.

(b) «Reușit, cu o observație»

Condițiile enumerate la litera (a) sunt îndeplinite, dar condiții specifice și/sau motive bine întemeiate au dus la producerea unui rezultat sau a unui eveniment neprevăzut în timpul testului, prin urmare testul a reușit, dar s-a formulat o observație.

(c) «Neconcludent»: în timpul testării s-au produs evenimente neprevăzute independente de sistemul testat.

(d) «Eșuat»: unul dintre criteriile de reușită a testului nu este îndeplinit.

(e) «Netestat»/«Neaplicabil».

eu-LISA elaborează un raport privind rezultatele testelor SIS II. Aceasta identifică, clasifică și descrie orice problemă pe care o depistează și propune soluții posibile. Experții statului membru oferă toate informațiile necesare pentru ca Grupul de coordonare a testelor să își poată îndeplini sarcinile.

În cazul în care documentația privind testele repartizează testele în etape separate, eu-LISA informează statele membre în legătură cu rezultatele fiecărei etape înainte de începerea etapei următoare.

Acceptarea testelor se bazează pe rapoarte care conțin o analiză detaliată a rezultatelor și a concluziilor testelor referitoare la validarea sistemului național al statului membru (N.SIS II sau aplicația SIRENE). Dacă statul membru care efectuează testele sau eu-LISA consideră că testele nu au putut fi încheiate cu succes, acest lucru se precizează în raport. eu-LISA emite un aviz privind încheierea cu succes a testelor SIS II, ținând seama de opiniile exprimate de experții statului membru, și transmite rezultatul testului împreună cu avizul său formațiunilor relevante ale Comitetului SISVIS pentru aprobarea finală.

3. DOCUMENTUL DE CONTROL AL INTERFEȚEI (DCI) ȘI SPECIFICAȚIILE TEHNICE DETALIATE (STD) PENTRU TESTARE

N.SIS II din fiecare țară care se integrează în SIS II este testat în raport cu cele mai recente specificații.

Specificațiile tehnice detaliate (STD) elaborate de eu-LISA definesc specificațiile funcționale și nefuncționale ale C.SIS II.

Documentul de control al interfeței (DCI) elaborat de eu-LISA definește interfața dintre C.SIS II și N.SIS II. Acesta include specificațiile tehnice ale interacțiunilor dintre sisteme în ceea ce privește elementele de date și mesajele transmise, protocoalele folosite, precum și programarea și succesiunea evenimentelor.

Specificațiile, astfel cum sunt prevăzute în DCI și STD, se stabilesc pentru o anumită perioadă de timp, iar calendarul de actualizare a ambelor sisteme este prevăzut într-un plan de gestionare a versiunilor care definește versiunea de referință pentru o anumită etapă a testelor. Problemele identificate pe parcursul operațiunilor de testare sunt raportate, analizate și rezolvate în conformitate cu procedurile operaționale stabilite, ținând seama de opinia experților din statul membru care efectuează testele.

4. RAPORTUL INTERMEDIAR ȘI RAPORTUL FINAL PRIVIND REZULTATELE ETAPELOR DE TESTARE

eu-LISA întocmește periodic rapoarte cu privire la stadiul testelor. Rapoartele arată care etapă a testelor este avută în vedere și dacă statul membru a finalizat, a început sau nu a început încă o etapă. Dacă se constată că există repercusiuni importante pentru calendarul de testare, acestea trebuie consemnate, menționându-se și cauza acestora.

La finalizarea fiecărei etape a testelor, eu-LISA întocmește un raport cu privire la rezultate, orice probleme pe care le identifică și posibilitățile de soluționare a acestora. În cazurile în care statul membru care efectuează testele sau eu-LISA consideră că testele nu au putut fi încheiate cu succes, acest lucru se consemnează într-o notă separată, indicându-se motivele.”